

ממלא אחרי כל הוראה או דרישה הכלולה בצו, הודעה, הוראה, החלטה או פסק דין סופי שהוצאו או ניתנו על פי תקנות אלה;

(ב) המוסר, בעצמו או על ידי אחרים, ידיעות או פרטים כוזבים ביחס לכל ענין שהוא חייב להודיע עליו לפי תקנות אלה, או שיעלים בכוונה ידיעות או פרטים כאלה,

ייאשם בעבירה, ובצאתו חייב בדין, יהיה צפוי לו מאסר עד שנתיים או קנס עד 2000 ל"י או שני העונשין גם יחד.

14. כל תביעה פלילית על פי תקנות אלה תתברר בפני בית משפט שלום ובסמכותו יהיה להטיל את העונשין הקבועים בתקנה 13.
15. לצרכי תקנות אלה —
- „מפעל“ פירושו כל מפעל, עסק, מוסד, משרד, בית או מקום עבודה כלשהו שבו מועסקים עובדים, בין אם הוא מתנהל לתכלית רווחים או לא;
- „בעל מפעל“ כולל אדם המנהל מפעל או האחראי להנהלתו;
- „עבודה“ פירושה עבודה, תפקיד או שרות;
- „תפקיד מוסמך“ פירושו תפקיד הממונה על ידי שר העבודה והבינוי לצרכי תקנות אלה.
16. תקנות אלה תיקראנה בשם „תקנות שעת-חרום לגיוס כוח אדם תש"ח — 1948“.

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

פליכס רוזנבליט

מרדכי בנטוב

שר המשפטים

ה' באלול תש"ח (9 בספטמבר 1948)

שר העבודה והבינוי

פקודת הארכת תוקף של תקנות-שעת-חרום (פקוח על אניות)

מס' 26 לשנת תש"ח — 1948

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. תקפן של תקנות-שעת-חרום (פקוח על אניות) בנוסח המתוקן הניתן בתוספת לפקודה זו, מוארך בזה עד שתפורסם הכרזה של מועצת המדינה הזמנית, בהתאם לסעיף 9 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948, כי חדל מצב החרום להתקיים.
2. שר התחבורה יהיה רשאי, בכל עת, על ידי צו שיפורסם בעתון הרשמי, לבטל את התקנות האלה, כולן או מקצתן.
3. תקפה של פקודה זו הוא מיום ה' באלול תש"ח (9 בספטמבר 1948).
4. פקודה זו תיקרא בשם „פקודת הארכת תוקף של תקנות-שעת-חרום (פקוח על אניות), תש"ח — 1948“.

תוספת

תקנות-שעת-חרום (פקוח על אניות)

1. תקנות אלה תקראנה בשם "תקנות-שעת-חרום (פקוח על אניות), תש"ח—1948". ט
2. בתקנות האלה — פירוש
- "תושב ישראל" פירושו אדם היושב במדינת ישראל או שיש לו מקום עסק בה, לרבות חברה, אגודה או התאגדות אחרת המאוגדת במדינת ישראל או הרשומה בה, וכן חבר אנשים בלתי מאוגד שיש לו מקום עסק במדינת ישראל או שאחד מחבריו יושב במדינת ישראל.
3. שר התחבורה רשאי ליתן הוראות לבעליה או לרב החובל של כל אניה השייכת לתושב ישראל, השכורה לו או המשועבדת לו — סמכות יתון
הוראות לאניות
פסימיות
- (א) הדורשות להסיע את האניה, תוך התקופה ובדרך שתיקבענה בהוראה, אל נמל או מקום אחר שיצויין בהוראה (בין שאותו נמל או מקום נמצא בתחומי מדינת ישראל ובין שהוא נמצא מחוצה לה);
- (ב) הדורשות להטעין על האניה או לפרוק מעליה את הסחורות שתפורטנה בהוראה, או להעלות על האניה או להוריד מעליה את הנוסעים או את סוג הנוסעים שיפורטו בהוראה, תוך התקופה ובנמל או במקום אחר שיצוינו בהוראה (בין שאותו נמל או מקום נמצא בתחומי מדינת ישראל ובין שהוא נמצא מחוצה לה);
- (ג) הקובעות את תנאי ההובלה של מטענים או נוסעים באניה (לרבות מחירי הובלה מכסימליים ושאר תשלומים הקשורים בהובלה או הנובעים ממנה), בין בדרך כלל ובין במקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים;
- (ד) הקובעות את סוגי המטענים או הנוסעים שמותר להובילם באניה, בין בדרך כלל ובין במקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים;
- (ה) הקובעות את תנאי השכירות של האניה.
4. כל הוראה לפי תקנות אלה, מותר לתתה באופן אשר ייראה לשר התחבורה, לרבות פרסום בעתון הרשמי או על ידי רם קול או מברק רדיו או על ידי הודעה בכתב, והודעה בכתב כזאת מותר — אופן נתינת
ההוראות
- (1) למסור ביד לבעלים או לרב החובל של האניה או לאדם העובד אצל הבעלים או רב החובל;
- (2) לשלוח בדואר במכתב רשום למקום המגורים או למקום העסקים של הבעלים או של רב החובל;
- (3) להציג או להדביק במקום בולט על סיפון האניה.
- משניתנה הוראה באחד האופנים הקבועים בסעיף זה, הרי כל אדם שההוראה נוגעת לו דינו כדין מי שידע את תכנה ובהתאם לכך עליו למלא אחריה.
- (ב) כל הוראה לפי תקנות אלה, די להפנותה אל בעליה או אל רב החובל של האניה, ולא יהיה צורך לציין בה את שמו של האיש שאליה היא מופנית.

5. כל חייל, שוטר, או אדם שהורשה לכך על ידי שר התחבורה, רשאי —
 (א) להכנס בכל עת לכל מקום ולעלות על כל אניה כדי למסור, להציג או להדביק הוראה הניתנת לפי תקנות אלה;
 (ב) לנקוט את כל האמצעים ולהשתמש באותה מידה של כוח אשר ייראו לו דרושים להבטחת קיומה של הוראה הניתנת לפי תקנות אלה.
6. לא ימנע אדם ולא יפריע בעד חייל, שוטר, או אדם שהורשה כדלעיל, מלמלא את תפקידו או מלהשתמש בסמכויותיו לפי תקנות אלה.
7. שר התחבורה רשאי להעביר בכתב לאדם אחר את סמכויותיו לפי תקנות אלה.
8. (א) כל המפר, בעצמו או על ידי אחרים, תקנה מתקנות אלה, או הוראה הניתנת על פיהן, ייאשם בעבירה, ובצאתו חייב בדין, יהיה צפוי לו מאסר עד שנה אחת או קנס עד אלף לירות, או שני העונשין גם יחד.
 (ב) אם הנאשם הוא גוף מאוגד, ייאשם בעבירה גם כל אדם שהיה בשעת עשיית העבירה מנהל או פקיד אחראי של אותו גוף, אלא אם אדם זה יוכיח כי העבירה נעשתה בלי ידיעתו וכי הוא נקט את כל האמצעים למניעת העבירה.

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

דוד רמז

פליכס רוזנבליט

שר התחבורה

שר המשפטים

ה' באלול תש"ח (9 בספטמבר 1948)

פקודת העיריות (תיקון)

מס' 27 לשנת תש"ח — 1948

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. סעיף 3 לפקודת העיריות (תיקון), 1948, בטל.
2. (א) מועצת עיריה אשר, בתקופה מיום כ"א אדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) עד לפרסום פקודה זו, קבלה החלטה הקובעת את תקציבה לשנת הכספים 1948/49, חייבת להמציא את התקציב לאישור תוך חודש ימים מיום פרסום פקודה זו.
 (ב) הוראות הסעיפים 76 עד 80 לפקודת העיריות, 1934, תחולנה על אישור תקציב כזה, אולם מבלי לפגוע בפעולות שנעשו כחוק במסגרת התקציב לפני פרסום פקודה זו.
3. פקודה זו תיקרא בשם "פקודת העיריות (תיקון), תש"ח — 1948".
- דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה
- פליכס רוזנבליט
 יצחק גרינבוים
 שר המשפטים
 שר הפנים
- ה' באלול תש"ח (9 בספטמבר 1948).